

MESNEVİ'DEN İLK 18 BEYİT

Duy şikâyet etmede her an bu ney,
Anlatır hep ayrılıklardan bu ney,

Der ki, feryadım kâmişlıktan gelir;
Duysa her kim, gözlerinden kan gelir.

Ayrılıktan parçalanmış bir yürek
İsterim ben, derdimi dökmem gerek.

Kim ki aslından ayırmış cânını,
Öyle bekler, öyle vuslat ânını

Ağladım her yerde hep âh eyledim;
Gördüğüm her kul, için, «dostum» dedim.

Herkesin zannında dost oldum ama,
Kimse talip olmadı esrarıma,

Hiç değil feryadıma sırrım uzak
Nerde bir göz, nerde bir candan kulak?

Aynadır ten can için, can ten için
Lâkin olmaz can gözü her kimsenin

Ney sesi tekmi hava, oldu ateş,
Hem yok olsun kimde yoksa bu ateş

Aşk ateş olmuş döktülmüştür ney'e,
Cezbesi aşkın karışmıştır mey'e .

Yardan ayrı dostu ney dost kıldı hem,
Perdesinden perdemiz yırtıldı hem

Ney zehir hem panzehir, âh nerde var;
Böyle bir dost, böyle bir özlemlî yâr,

Kanlı yoldan ney sunar hep arzuhal
Hem verir Meccun'un aşkından misal

Sırrı bu aklım, bilinmez akl-ile,
Tek kulaktır müşteri ancak dile,

Gam dolu günler, zaman hep aynı hal
Gün tamam oldu, yalan, yanlış hayâl.

Gün geçer yok korkumuz, her şey masal,
Ey temizlik örneği sen gitme kal!

Kandı her şey tek balık kanmaz sudan,
Gün uzar, rızkın eğer bulmazsa can.

Olgun'un hâlinde âh, anlar mı ham,
Söz uzar, kesmek gerektir vesselâm

MEVLÂNA'YI ANMA TÖRENİ

709. Vuslat Yıldönümü

10 – 17 ARALIK 1982

KONYA TURİZM DERNEĞİ

